

18 ΜΑΪΟΥ 2025

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή,

ἐν ᾗ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὡμολόγει».

Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου,
Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν ζ'.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§26-27.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π' Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι οis ε εν τοis μνη μα si ζω ην χα ρι σα α με
εκ γ'.
νος

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ

μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαينεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ' καὶ
τῆς Σαμαρείτιδος γ'.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

K^{B8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
ρι ι ι ι ε $\frac{B8}{9}$ Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε $\frac{\Delta 1}{2}$
ει σα α α κου σο ο ο ον μου $\frac{B8}{2}$ προ σχε στη φω νη η
η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου $\frac{B8}{9}$ εν τω κε κρα
γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου ου
Κυ υ ρι ι ε ε $\frac{B8}{7}$
K^{B8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
ον σου $\frac{B8}{9}$ ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
ω ω ω ων μου $\frac{B8}{2}$ θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη
η ει σα α α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι

ε ε

Ἡ Στιχολογία. ^εχ

^{B8}
Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου

και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου ^εχ

^{B8}
Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη

ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις ^εχ

^{B8}
Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ των ^εχ

^{B8}
Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ^εχ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου ^εχ

^{B8}
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κρι ται αυ των ^εχ

Ε^{B8} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ εγνωστας τρι βους μου ^{6 7x}

Ε^{B8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ^{6 7x}

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον ^{Δ 7x} και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με ^{6 7x}

Α^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου ^{6 7x}

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων ^{6 7x}

Π^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα ^{6 7x}

Ρ^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^{6 7x}

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{6 7x} του ε ξο μο

λο ^χ γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου ^ε

T ^{B8} ον ζω ο ποι ον σθ σταυ ρον α παυστως προ σκυ

ν8ν ^Α τες Χρι στε ε ο Θε ος ^Δ την τρι η με ρο ον

^{Πα} σθ α ναστα σιν δο ξα ζομεν δι αυ της γαρ α νε και

^{B8} νι ι σας ^π την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων

^{Πα} φυ σιν παν το δυ να με και την εις ου ρα ν8ς ^Δ α

^{B8} νο δον κα α θυ πεδει ξας η μιν ως μο νος α γα θος

καιφι λανθρωπος ^ε

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^ε ε ως ου αν τα πο δω

ωςμοι ^ε

T ^{B8} 8 ξυ λ8 της πα ρα κο ης ^Δ το ε πι τι μι ον

^ε λυσας Σω τηρ τω ξυ λω τ8ς αυ ρ8 ε κ8 σι ως προ ση

^{Πα} λω θεις και εις Α δ8 κα τελ θων δυ να τε τ8 ^{B8} 8 θα να τ8

τα δεσ μα ως Θε ος δι ερ ρη ξας δι ο προ σκυ

^ε ν8 8 μεν ^Δ την εκ νε κρω ων σθ α να στα σιν εν

^{Πα} α γαλ λι α σει βο ων τες παν το δυ να με Κυ ρι ε

δο ξασοι ⁶₇

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι ⁶₇ Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^Δ₂

⁷_χ ει σα κου σον της φω νη ηςμου ⁶₇

^{B8} Π υ λας α δα συν ε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε και

τω σω θα να α τω ^Δ₂ τδ θα να τδ το βα σι λει ον

ε λυσας γε νοςδε το αν θρω πινον ^Δ₂ εκ φθο ρα ας η

^{Πα} λευ θε ρωσαςζω ην και α φθαρσι αν ^{B8}₉ τω κο σμω δω ρη

⁶₇ σα μενοςκαι το με γα ε λε ος ⁶₇

Ἄλλο Στιχηρὸν Ἀνατολικόν.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ⁶₇ εις την φω νην ^Δ₂

⁷_χ της δε η σε ω ωςμου ⁶₇

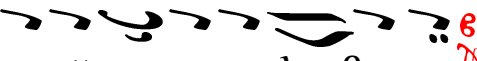
^{B8} Δ ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι ^Δ₂ την του Σω τη

ρος τρι η μερον ε γερσιν δι ης ε λυ τρω ω θη η μεν ^{Πα}₉

^{B8} των του Α δα α λυ τωνδεσμων και α α φθαρσι αν και ζω

ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο οντες ^{Πα}₉ ο σταυ ρω θεις ^{B8}

και τα φεις και α να στας ^Δ₂ σω σον η μας τη α να στα

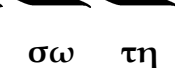
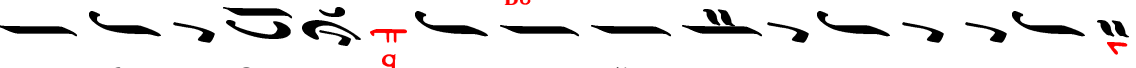
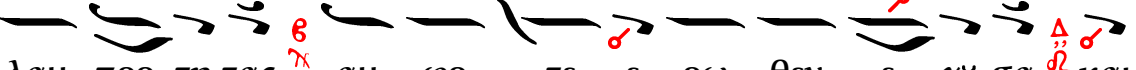
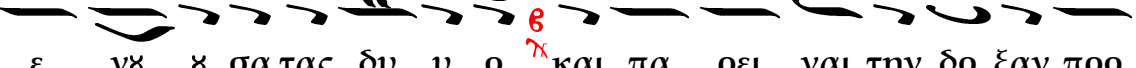
σει σθ μο νε φι λαν θρω πε

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Βου ς

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν

Π α ρεστινη η με σο της η με ρων των εκ σω τη
 ρι ς αρ χο με ε νω ων Ε γερ σε ως Πεν τη κο
 στη δε τη θει α σφρα γι ζο με νων και λαμ πει τα ας
 λαμ προ τη τας αμ φο τε ε ρω θεν ε χς σα και
 ε νς ς σα τας δυ υ ο και πα ρει ναι την δο ξαν προ
 φαι νς ς σα της δε σπο τι κης Α να λη ψε ως σεμ νυ

νε ται

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Η κς σε και αι ευφ ρανθη η Σι ων ευ α γγε λι
 σθει σης της Χρι στς ς Α α να στα σε ως οι δε πι

στοι αυ της γο νοι ^π₉ η γαλ λι α σαν το τς τον θε ε
 α σα με νοι ⁶₇ και εκ πλυ υ νον τα Πνευ μα τι ^Δ₂ ρυ
 υ πον χρι στο κτο νι ι ας ⁶₇ ευ τρε πι ζε ται πα νη γυ
 ρι ζς ς σα ^π₉ την των ε κα τε ρων ευ φρο συνον με σο
 τη τα ⁶₇

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας ⁶₇ ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ
 ρι ον ⁶₇

Η ^{Β8} γγι κεν η η τς θει ς δα ψι λης ⁶₇ χυ σις ε πι
 παν τας ως περ γε ε γρα α πται Πνευ ματος ^{Νη} ^{Πα} ⁶₇ η προ θε
 σμι α κη ρυτ τει ^π₉ η μι σευ θει σα της με τα Χρι στς
 θα να τον ⁶₇ και τα φη ην και α να στα σιν ^Δ₂ παρ αυ
 τς ς δε δο με ε νης ^{Πα} ⁶₇ α ψευ δς μα θη ταις υ πο σχε σε
 ε ως ^π₉ την τς Πα ρα κλη τς δη λς σης ε πι φα νει αν ⁶₇

Καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ἰδιόμελα.

ᾠχος $\frac{4}{4}$ Πα ρ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ πα σώ ων

των α νο μι ω ων α α α αυ του

E
πι την πη γην ε πε ε ε στη Η πη γη των θα αυ

μα α α των εν τη ε κτη ω ρα της Ευ α ας ζω

γρη η η σαι αι κα α αρ πον η γαρ Ευ α εν ταυ

τη εξ ε λη λυ θεν εκ τῶ Πα α α α ρα α δει

ει ει σῶ α πα τη η τῶ ο ο ο φε ε ε ε ως

ηγ γι κεν ὅν η Σα μα ρει ει ει τις αν τλη σαι υ

υ υ υ δωρ ην ι δων ε φη η ο ο Σω ω

τηρ δος μοι υ υ υ δωρ πι ι ειν κα γω υ δα τος

αλ λο με νῶ ὅ εμ πλη η η σω ω ω ω σε και εις

την πο λιν δρα μᾶ σα η σω ω ω φ ρων τοις οχ λοις α

νη η ηγ γει λεν ε ευ θυς δευ τε ι δε τε Χρι

στον τον Κυ ρι ι ον τον Σω τη ρα τω ων ψυ χω ω ων

η η η η μων

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν Δ

παν τε ες οι λα α οι Δ

Επι το φρε αρ ως ηλθεν ο ο ο Κυ ρι ι

ος Δ η Σα μα ρει τις η ρω ω ω τα το ον Ε ε

ευ σπλα α αγχον Θ πα ρα σχομοι το υ υ δωρ ης

πι ι ι στε ως Δ και λη ψομαι της κο λυμ βη η

η η θρας τα να α α μα α α τα Θ α γαλ λι α

σιν και λυ τρω ω σιν ζω ο δο τα Κυ ρι ε ε δο ο

Δ ο ξα α α α σοι Δ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου Δ με νειεις το ο ον αι ω ω να Δ

Οσυν α ναρχος και συν α ἰ δι ι ος Υι ος

και Λο γο ος τς Πα α τρος Δ ε πι την πη γην ε ε

πε ε ε στη Δ η πη γη των ι ι ι α α μα α α

των Θ και γυ νη ε εκ τη η ης Σα α α μα ρει ει

ας Δ αν τλησαι υ υ δωωρ πα ρα γε ε ε γο ο ο ο

νεν ην ι δων ε φη η ο Σω ω τηρ δος μοι υ υ υ
 δωρ πι ι ειν και α πελ θς σα φω νη σο ον σς
 ς ς το ον α α αν δρα η δε ως αν θρωπω δι
 α λε γο ο με ε ε νη και αι αι ς Θε ε ω
 λα θειν σς δα α α α ζς σα ε ε ε λε ε ε ε γεν
 ςκ ε ε ε χω ω α α αν δρα και ο Δι δα α
 σκα λο ος προς α αυ την α λη θως ει ει ει ει ει
 πα ας ς ς ςκ ε ε ε χω ω α α αν δρα πεν τε
 γα αρ ε ε ε σχες και νυν ον ε χεις ςκ ε ε στι σς
 ς α α νη ηρ η δε Ε πι τω ρη μα α τι εκ πλα α
 γει ει ει σα και εις την πο λιν δρα α μς ς ς σα
 τοις οχ λοις ε πε βο α λε ε ε γς ς ς ς σα
 δευ τε ι ι δε ε τε Χρι ι στον ος δω ρει ται τω ω κο
 ο ο σμω το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε
 ος

Πα
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι
 Πα
 Π α ρα το φρε ε ε αρ του Ι α α κωβ ευ ρω
 ων ο Ι ι η η σους την Σα α α μα ρει ει
 τι ι ι ι δα αι τει υ υ δω ωρ παρ α αυ της
 ο νε φε σι κα λυ υ πτων τη η η ην γην ω του
 θα α α αυ μα α α α τος ο τοις Χε ρου βιμ ε πο
 χου με νος πορ νη γυ ναι κι ι δι ι ι ε λε ε
 γε ε ε ε το υ υ υ δωρ αι αι των ο εν
 υ δα α σι ι την γη ην κρε μα α α α σας
 υ υ δωρ ζη η των ο πη γας και αι λι μνας υ δα
 τω ω ων ε εκ χε ε ε ων θε λων ελ κυ σαι ο ο ον
 τως α αυ την την θη ρευ ο με ε ε ε νην υ πο
 του πο λε μη η το ο ρος ε ε χθρου και πο τι σασθαι
 υ δωρ ζων την φλε γο ο με ε ε νη ην εν τοις α

 το πη μα σι ι ι ι δει ει ει ει νως ^{Πα} ως μο ο νος

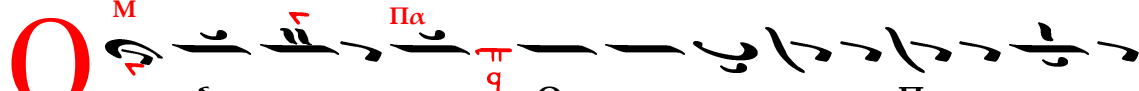
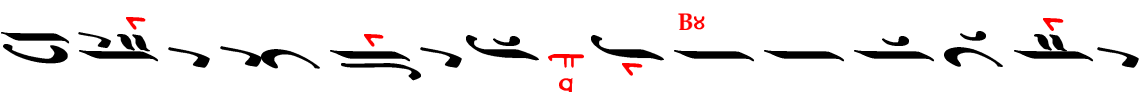
 ε ευ σπλααγ χνος ^{Πα} και αι φι λα α αν θρω ω ω ω

 προς

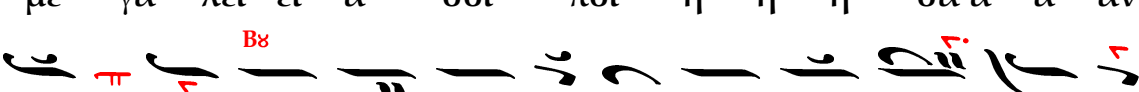
^{Ἦχος} Πα ρ

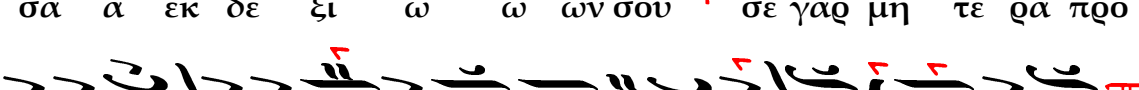
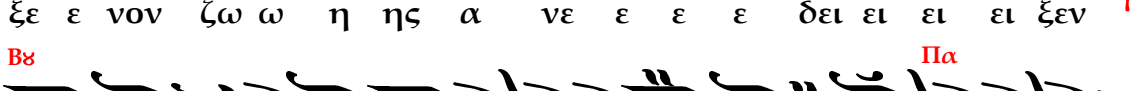
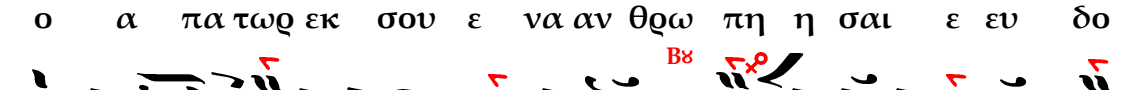

K αι νυ υ υ υν και α α ει ^{Πα} και εις τϛ ϛ ϛς

 αι ω ω ω νας ^{Πα} των αι ω ω νων α α α

 μην

O δι α α σε ^{Πα} Θε ο πα τω ωρ Προ ο φη η

 η τη ης Δα α α βιδ ^{Πα} με λω δι κως πε ρι ι

 σου προ ο α α νε ^{Πα} φω ω ω νη η η η σε ^{Πα} τω

 με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν

 τι ^{Πα} πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ

 σα α εκ δε ξι ω ω ω ν σου ^{Πα} σε γαρ μη τε ρα προ

 ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ^{Πα}

 ο α πα τω ρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο

 κη η η σα ας Θε ε ε ος ^{Πα} ι ι να την ε α

αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο να

φθα ρει ει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε σι και

το πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ

ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον τοις ω ω

μοις α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα γα

α α α γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις ου

ρα νι αις συ να α α α ψη η Δυ να α α α με

ε ε ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον Χρι ι

στος ο ε χων το ο με ε ε γα α και πλου ου ου σι

ον ε ε λε ε ο ο ο ο ος

* * *

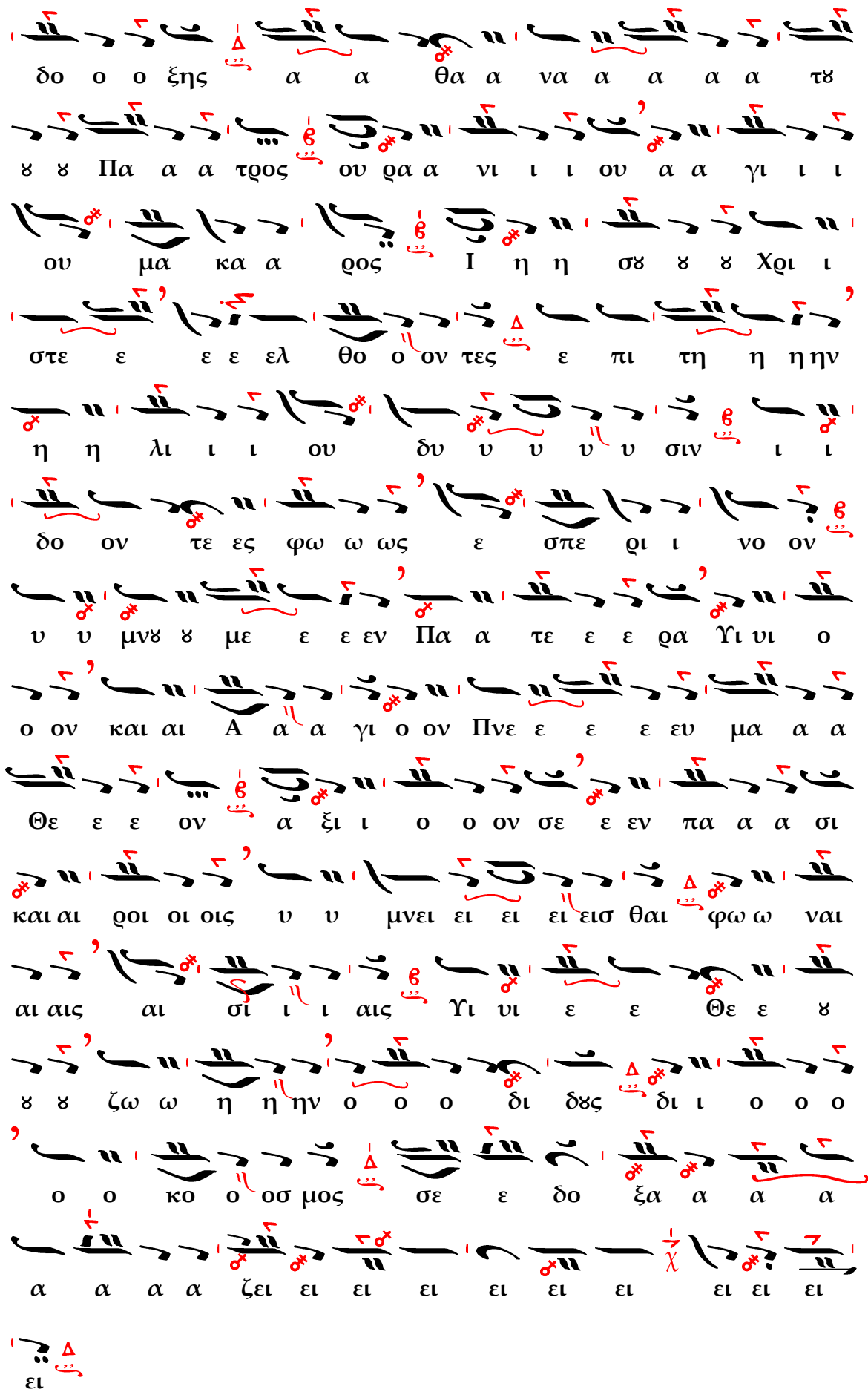
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ
 Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φως ἰ λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
ου μα καρος Ι η σς Χρι ι ι στε ελ
θο ο ον τες ε πι ι την η λι ς δυ υ υ
σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνθ μεν
Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι
ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
δς δς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
ξα α α ζει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το Θ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Ζ ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο Δ
* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ

ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν.

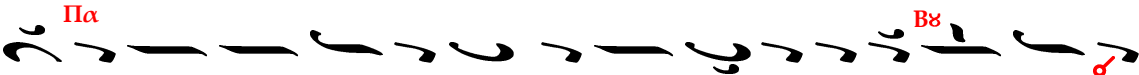
Τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, ὡς ἔθος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος Γα ϕ

Δ^{Νη} ο ξα^{Γα} α Πα^{Πα} τρι ι ι ι και Υι υι ω και
αι Α^π γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι
Κ^{Νη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω
ωνας τω ναι αι ω ω ω νων α μη ην
Α^{Νη} γαλ λι α α α σθω ση η με ε ρον φαι αι
δρω^{Κε} ο ς ρα νο ο ο ος και αι η η η γη

 εν τω Α δη τους απ αι ω νος δε σμους η λευ θε ρω

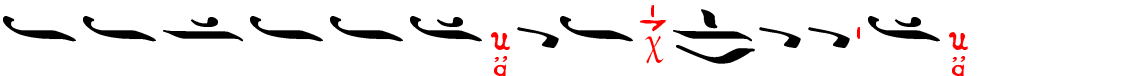
 σας α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν θρω πων τω γε

 νει δι α του το υ μνουν τες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο

 ποι ον και σω τη ρι ον σου ε γε ρσιν

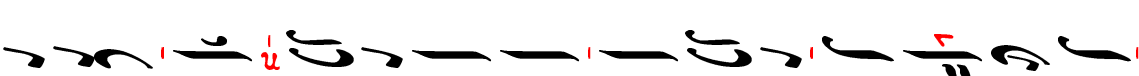
Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̣' Κε ρ

 Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη

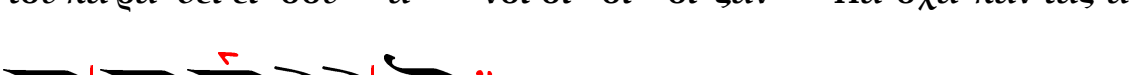
 τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α

 πο προ σω που αυ του οι μι σουν τες αυ τον

 Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

 δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

 μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

 στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

 με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

 του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

 γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
κε ταικη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ^{Κε} ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ η
μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως
Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου
Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον
α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ
ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τω σαν

Α ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως εν
φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
σχα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ω
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ω ^{Νη}ς ωφθης ε πι γης Χρι στε ε ο ο Θε ε ος

δι α φα α το ον οι κο νο ο ο μι ι ι ι

αν α κου σα α σα η Σα μα α ρει ει τισ του

λο γου σου του φι ι ι λα αν θρω ω ω που κα

τε λι ι πε το αν τλη η μα α ε πι το ο ο

φρε ε ε ε αρ και ε ε ε ε δρα α α α με

^{Νη}λε γουου σα α τοις εν τη η η πο ο ο ο λει

δευ τε ε ι δε ε τε καρ δι ι ο ο γνω ω ωστην

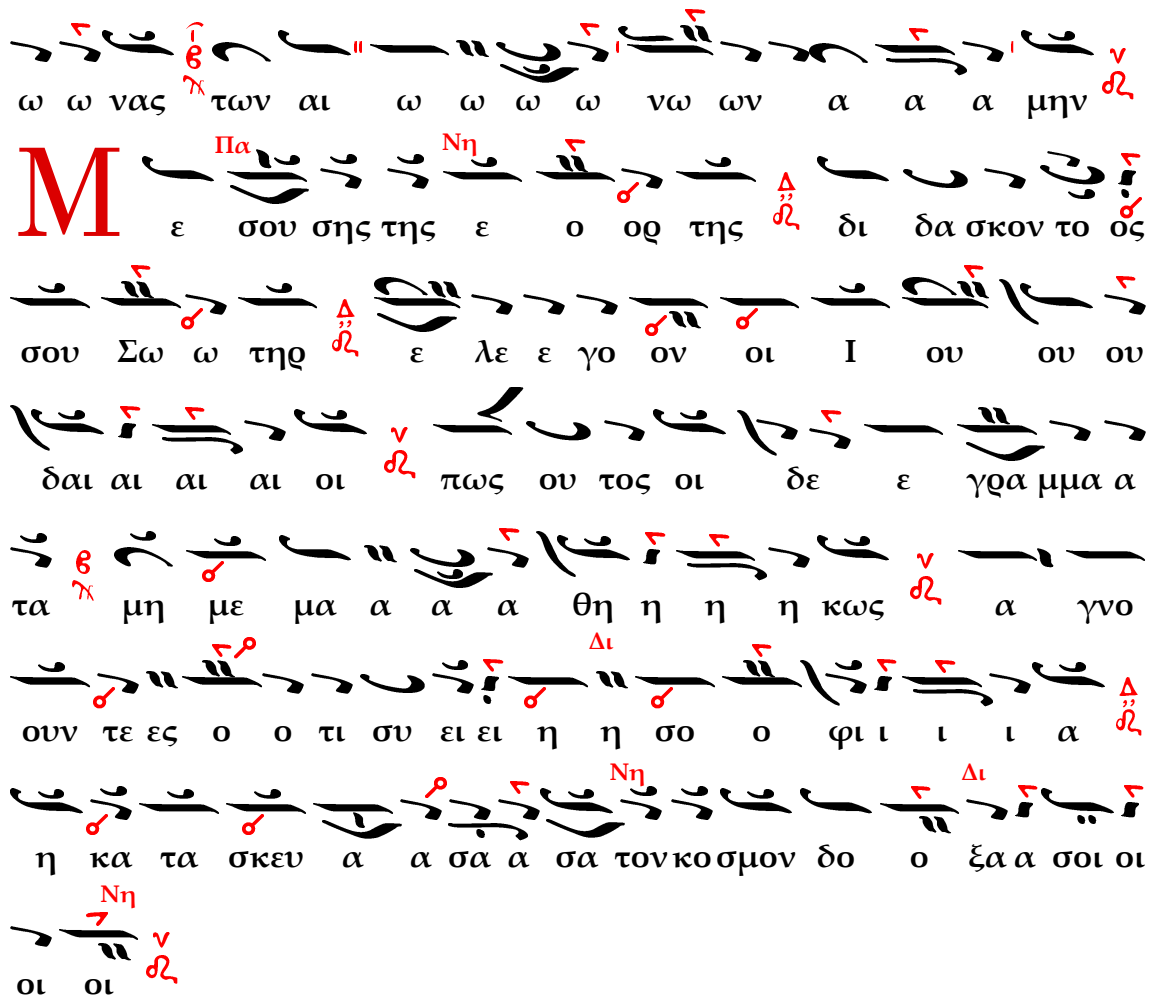
^{Νη}μη τι ου ουτος υ υ πα α αρ χει ο προ σδο κω ω

με νο ο ος Χρι ι ι ι στος ο ε ε χωντο με γα

ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. Ὁ αὐτός.

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

ᾠχος 1^{ος} Δι-Θ.

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

ᾠχος 2^{ος} Γα ρ

Με σσ ης της ε ορ της δι ψω σαν με την ψυ
χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς
με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε
ο Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι οι

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἔαν μὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *